

Szkoła

„**SŁOWA BOŻEGO**”

Poniedziałek :

4 grudnia 2023

Iz 2,1-5 (Biblia Tysiąclecia)

(1) Widzenie Izajasza, syna Amosa, dotyczące Judy i Jerozolimy: (2) Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pańskiej stanie mocno na wierzchu gór i wystrzeli ponad pagórki. Wszystkie narody do niej popłyną, (3) mnogie ludy pójdą i rzekną: Chodźcie, wstąpmy na Górę Pańską do świątyni Boga Jakubowego! Niech nas nauczy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami. Bo Prawo wyjdzie z Syjonu i słowo Pańskie - z Jeruzalem. (4) On będzie rozjemcą pomiędzy ludami i wyda wyroki dla licznych narodów. Wtedy swe miecze przekują na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy.

Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny. (5) Chodźcie, domu Jakuba, postępujmy w światłości Pańskiej!

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Gdy nadeszła Wigilia Bożego Narodzenia 1914 roku, od sześciu miesięcy szalała I wojna światowa. Jednak w ten wieczór wydarzyło się coś przedziwnego, co nazwano później „gwiazdkowym rozejmem”. W kilku miejscach frontu żołnierze obu walczących stron wyszli z okopów na spotkanie. Podawali sobie ręce, śpiewali kolędy, wymieniali się tytoniem i butelkami wina. Odbył się nawet zaimprovizowany mecz piłkarski. Jeden z żołnierzy napisał: „I tak Boże Narodzenie, celebrowanie Miłości, zdołało na chwilę zaprowadzić przyjaźń pomiędzy śmiertelnymi wrogami” .

Można spojrzeć na ten niezwykły rozejm po prostu jak na wzruszający przykład oddziaływania świąt Bożego Narodzenia. Ale można też zobaczyć w nim przedsmak wypełnienia prorocтва Izajasza z dzisiejszego pierwszego czytania.

Co mogło skłonić śmiertelnych wrogów do odłożenia broni? Być może nie tyle „co” , ile „kto” ? Mógł tego dokonać tylko Jezus, jedyny, którego Pismo Święte nazywa „**Księciem Pokoju**” (Iz 9,5).

W jaki sposób? Oddając za nas swoje życie na krzyżu, Jezus pojednał nas z Ojcem Niebieskim. Pojednani z Bogiem możemy odtąd przyjmować łaskę i moc do pojednania ze sobą nawzajem. Pan wlewa w nasze serca pokój, a to zmienia nasze patrzenie na innych ludzi.

Pragniemy, aby i oni doświadczyli tego pokoju i pojednania.

„Gwiazdkowy rozejm” , pokojowe spotkanie nieprzyjaciół w noc Bożego Narodzenia, może nasunąć ci na myśl jakieś konflikty w bliskim otoczeniu.

Może znasz rodzinę, w której wciąż żywe są zadawnione urazy? A może w twojej własnej rodzinie jest ktoś, z kim trudno ci się porozumieć?

Nie istnieje żadne magiczne zaklęcie, które załatwiłoby wszystko od razu.

Nie lekceważ jednak mocy modlitwy.

Poproś Jezusa, Księcia Pokoju, aby wnosił pojednanie w twoje relacje. Proś Go też o światło; o to, by pokazał ci, czy jest coś, co ty możesz zrobić, aby w trudną sytuację wnieść Chrystusowy pokój.

Mieszka w tobie Duch Święty, a Jego łaska może zdziałać rzeczy niezwykłe.

Oby w tegoroczne święta Narodzenia Pańskiego Chrystus jeszcze raz zaprowadził przyjaźń pomiędzy wrogami - nie tylko na jeden dzień!

„Panie, spraw, niech Twój pokój zapanuje w naszych rodzinach, sąsiedztwach i wspólnotach, w naszym narodzie i na całym świecie” .

Ps 122,1-2.4-9

Mt 8,5-11: (5) Gdy wszedł do Kafarnaum, zwrócił się do Niego setnik i prosił Go, (6) mówiąc: Panie, sługa mój leży w domu sparaliżowany i bardzo cierpi. (7) Rzekł mu Jezus: Przyjdę i uzdrowię go . (8) Lecz setnik odpowiedział: Panie, nie jestem godzien, abyś wszedł pod dach mój, ale powiedz tylko słowo, a mój sługa odzyska zdrowie. (9) Bo i ja, choć podlegam władzy, mam pod sobą żołnierzy. Mówię temu: Idź! - a idzie; drugiemu: Chodź tu! - a przychodzi; a słudze: Zrób to! - a robi. (10) Gdy Jezus to usłyszał, zdziwił się i rzekł do tych, którzy szli za Nim: Zaprawdę powiadam wam:

U nikogo w Izraelu nie znalazłem tak wielkiej wiary. (11) Lecz powiadam wam: Wielu przyjdzie ze Wschodu i Zachodu i zasiądą do stołu z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem w królestwie niebieskim

Szkoła

„**SŁOWA BOŻEGO**”

Wtorek :

5 grudnia 2023

Iz 11,1-10 (Biblia Tysiąclecia)

(1) I wyrosnie różdżka z pnia Jessego, wypuści się odrośl z jego korzeni. (2) I spocznie na niej Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej. (3) Upodoba sobie w bojaźni Pańskiej. Nie będzie sądził z pozorów ni wyrokował według pogłosek; (4) raczej rozsądzi biednych sprawiedliwie i pokornym w kraju wyda słuszny wyrok. Różgą swoich ust uderzy gwałtownika, tchnieniem swoich warg uśmierci bezbożnego. (5) Sprawiedliwość będzie mu pasem na biodrach, a wierność przepasaniami lędźwi. (6)

Wtedy wilk zamieszka wraz z barankiem, pantera z kozłeciem razem leżeć będą, cielę i lew paść się będą spolem i mały chłopiec będzie je poganiał. (7) Krowa i niedźwiedzica przestawać będą przyjaźnie, młode ich razem będą leżały. Lew też jak wół będzie jadał słomę. (8) Niemowlę igrać będzie na norze kobry, dziecko włoży swą rękę do kryjówek żmii. (9) Zła czynić nie będą ani zgubnie działać po całej świętej mej górze, bo kraj się napełni znajomością Pana, na kształt wód, które przepelniają morze. (10) Owego dnia to się stanie: Korzeń Jessego stać będzie na znak dla narodów. Do niego ludy przyjdą po radę, i sławne będzie miejsce jego spoczynku.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

„Głowa do góry! Wszystko będzie dobrze” – takie słowa pociechy, choć podyktowane dobrymi chęciami, nie przyczyniają się do rozwiązania rzeczywistych problemów. Dlatego, jak dziś czytamy, prorok Izajasz nie oferuje takiej zdawkowej otuchy królestwu Judy, otoczonemu przez potężne mocarstwa. Nie obiecuje jednak również pomocy wojskowej ani jakiegось rozwiązania dyplomatycznego.

Zapowiada natomiast, że Bóg uczyni coś absolutnie niesłychanego.

Z rodu Dawida powstanie król niepodobny do innych, którego panowanie przyniesie prawdziwą sprawiedliwość. Jego władza rozciągnie się daleko poza Judę, na wszystkie narody. Wykroczy nawet poza prawa przyrody, zaprowadzi całkowicie nowy porządek stworzenia, w którym naturalni wrogowie, jak wilk i baranek, będą żyć w pokoju.

To, co obiecuje Izajasz, wydaje się niewyobrażalne! Wilki przecież zjadają owce, taka jest ich natura. Izajasz posługuje się jednak tym symbolicznym obrazem, aby opisać królestwo pokoju pod rządami Mesjasza.

Obietnica nowego stworzenia może wydawać się nierealistyczna. Możemy uznać ją za jeszcze jeden przykład „pustej gadaniny”, która nigdy się nie ziści. Jednak Izajasz nie składa próżnych obietnic.

Boże obietnice są prawdziwe, ponieważ wypełniają się w Jego Synu. Wiemy, że Jezus w czasie swego ziemskiego życia miał moc nad siłami natury, ponieważ uciszył burzę morską (Łk 8,22-25). Co więcej, dzięki Jego wcieleniu, śmierci i zmartwychwstaniu Jego władza rozciąga się obecnie na całą ziemię.

Nadejdzie czas, kiedy objawi się ona w pełni – całe stworzenie zostanie odnowione, a Jezus będzie Panem nad wszystkim. Tego dnia zapanuje pokój. Nie będzie już wrogości ani wojen, chorób ani niesprawiedliwości, grzechu ani śmierci. **„Zła czynić nie będą ani działać na zgubę po całej świętej mej górze”** (Iz 11,9).

Wszyscy tęsknimy za tym dniem, gdyż wszyscy mamy w życiu jakieś problemy, które wydają się nam niemożliwe do rozwiązania. Trudno nam nawet modlić się w tych intencjach. Izajasz zapewnia jednak, że możemy mieć nadzieję.

Nowe stworzenie już się dokonuje, a Jezus ma moc nam pomóc. On może wnieść nowe życie nawet tam, gdzie wydaje się to niemożliwe.

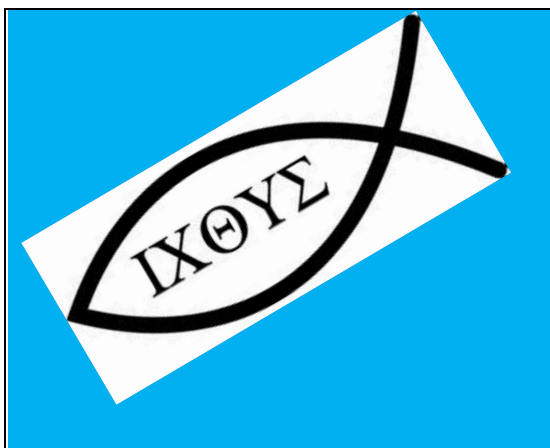
Rozpoczynając Adwent, powierz Jezusowi wszystkie „niemożliwości” swego życia. Zaufaj, że On przyjdzie i będzie działał, a Jego zamiary są pełne pokoju. Dla Niego nie ma rzeczy niemożliwych.

„Przyjdź, **Jezu, i uczyn wszystko nowe w moim życiu”.**

Ps 72,1-2.7-8.12-13.17

Lk 10,21-24: (21) W tej właśnie chwili

Jezus rozradował się w Duchu Świętym i rzekł: Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroptnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie. (22) Ojciec mój przekazał Mi wszystko. Nikt też nie wie, kim jest Syn, tylko Ojciec; ani kim jest Ojciec, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić. (23) Potem zwrócił się do samych uczniów i rzekł: Szczęśliwe oczy, które widzą to, co wy widzicie. (24) Bo powiadam wam: Wielu proroków i królów pragnęło ujrzeć to, co wy widzicie, a nie ujrzeli, i usłyszeć, co słyszycie, a nie usłyszeli.

Szkoła

„**SŁOWA BOŻEGO**”

Środa :

6 grudnia 2023

Mt 15,29-37 (Biblia Tysiąclecia)

(29) Stamtąd podążył Jezus dalej i przyszedł nad Jezioro Galilejskie. Wszedł na górę i tam siedział. (30) I przyszły do Niego wielkie tłumy, mając z sobą chorych, ułomnych, niewidomych, niemych i wielu innych, i położyli ich u nóg Jego, a On ich uzdrowił. (31) Tłumy zdumiewały się widząc, że niemi mówią, ułomni są zdrowi, chromi chodzą, niewidomi widzą. I wielbiły Boga Izraela. (32) Lecz Jezus przywołał swoich uczniów i rzekł: Żal Mi tego tłumu! Już trzy dni trwają przy Mnie, a nie mają co jeść. Nie chcę ich puścić zgłodniałych, żeby kto nie zasnął w drodze. (33) Na to rzekli Mu uczniowie: Skąd tu na pustkowiu weźmiemy tyle chleba żeby nakarmić takie mnóstwo? (34) Jezus zapytał ich: Ile macie chlebów? Odpowiedzieli: Siedem i parę rybek. (35) Poleciał ludowi usiąść na ziemi; (36) **wziął siedem chlebów i ryby**, i odmówiwszy dziękczynienie, połamał, dawał uczniom, uczniowie zaś tłumom. (37) Jedli wszyscy do sytości, a pozostałych ułomków zebrano jeszcze siedem pełnych koszów.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Od pokoleń matki i ojcowie zachęcają dzieci do pomocy w różnych pracach i zajęciach domowych. Uczestnicząc w pieczeniu ciastek czy malowaniu płotu, dzieci nie mają jeszcze wiele do zaoferowania. Często mogą co najwyżej narobić bałaganu! Piękne jest jednak to, że nawet ich niewielki wkład jest wystarczający, ponieważ rodzice z radością pracują razem ze swoimi dziećmi i uzupełniają to, czego brakuje.

Choć na pierwszy rzut oka nie ma to nic wspólnego z dzisiejszą Ewangelią, to jednak jest jej dobrą ilustracją. Jezus i Jego uczniowie stoją przed poważnym wyzwaniem - jak nakarmić kilka tysięcy głodnych ludzi.

Uczniowie mają zaledwie siedem chlebów i parę rybek. Jednak te skromne zasoby wystarczą, aby każdy najadł się do syta. Podobnie jak matka potrafi przemienić nieporadnie pocięte przez dziecko warzywa w pyszną sałatkę, tak

Bóg z radością współpracuje z nami, dokonując przy pomocy naszego skromnego wkładu dzieł przekraczających wszelkie wyobrażenia.

I my, podobnie jak uczniowie, patrząc na obowiązki i wyzwania, jakie stawia przed nami życie, możemy zadawać sobie te same pytania: *Czy to, co mam, jest wystarczające? Czy ja sam jestem wystarczający?*

Zastanawiamy się, czy mamy dość mądrości i energii, by być ojcem lub matką, mężem lub żoną, jakimi Bóg chce nas mieć. Pytamy, czy aby na pewno mamy wystarczające zdolności, by głosić Ewangelię.

Ale **Bóg jest najlepszym z rodziców i nie wymaga od nas doskonałości.**

Prosi jedynie, abyśmy dali Mu to, co mamy, tyle siły i energii, ile jesteśmy w stanie z siebie wykrzesać, a On zajmie się resztą. Pan cieszy się, gdy do Niego przychodzimy i chcemy z Nim współpracować, bo On „**w ludzie swoim ma upodobanie**” (Ps 149,4)!

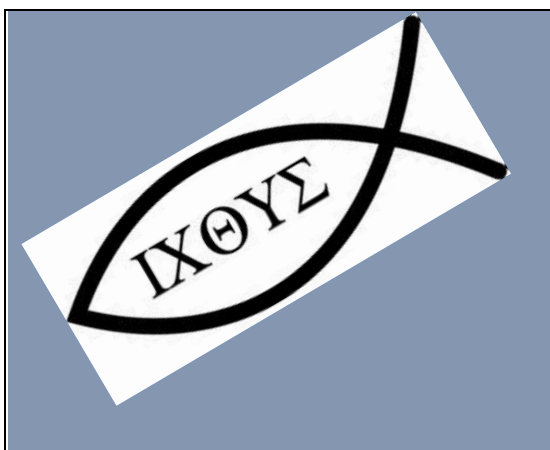
Z pewnością często rodzice poradziliby sobie szybciej i łatwiej z wykonaniem zadania bez pomocy dzieci. Podobnie istnieją inne skuteczne sposoby, na jakie Bóg może działać w świecie.

A jednak On pragnie naszego współdziałania - twojego współdziałania. Nawet jeśli „narobisz bałaganu” , On chce i może zbudować wraz z tobą coś pięknego. Cieszy się, błogosławiąc tobie i niezliczonej rzeszy innych, gdy ofiarowujecie Mu swoje dary. *Chodźcie ze Mną!* - woła. - *Zobaczycie, co dzisiaj wspólnie zbudujemy!*

„Dziękuję Ci, **Panie**, za to, że masz upodobanie w moim towarzystwie. Oddaję dziś wszystko, co mam, do Twojej dyspozycji” .

Iz 25,6-10a

Ps 23,1-6

Szkoła

„**SŁOWA BOŻEGO**”

Czwartek :

7 grudnia 2023

Mt 7,21.24-27 (Biblia Tysiąclecia)

(21) Nie każdy, który Mi mówi: Panie, Paniel!, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie. (22) Wielu powie Mi w owym dniu: Panie, Panie, czy nie prorokowaliśmy mocą Twego imienia i nie wyrzucaliśmy złych duchów mocą Twego imienia, i nie czyniliśmy wielu cudów mocą Twego imienia? (23) Wtedy oświadczę im: Nigdy was nie znałem. Odejdźcie ode Mnie wy, którzy dopuszczacie się nieprawości! (24) **Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroptnym, który dom swój zbudował na skale.** (25) Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. (26) Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. (27) Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki .

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Trzęsienia ziemi, huragany, lawiny błotne, pożary lasów - doniesienia o ekstremalnych zjawiskach pogodowych regularnie pojawiają się w mediach.

I choć nie wszyscy znamy je z własnego doświadczenia, każdy z nas przeżywał swoje osobiste, nieuniknione „burze” życiowe. Nagły wypadek, ciężka choroba, utrata pracy, zmniejszenie dochodów, skomplikowane relacje rodzinne czy nałogi z pewnością dają się porównać z ulewnym deszczem albo potężną wichurą. Może nawet zaczynamy zadawać sobie pytanie: *Gdzie w tym wszystkim jest Bóg?*

Jeśli jednak opieramy swoje życie na Panu, On jest naszym mocnym fundamentem. Nawet więc jeśli nie czujemy Jego obecności wśród kłopotów i niepewności, czynmy to, co poleca nam dzisiejsza Ewangelia - **śluchajmy Jego słowa i wypełniajmy je.**

Jest to ważne nie tylko zanim uderzy burza, lecz także wtedy, kiedy zdąży się już rozszaleć.

Jednym z najlepszych sposobów wprowadzenia w życie rady Jezusa w trudnym czasie prób jest **przedłużenie modlitwy**. To prawda, że kiedy jesteśmy niespokojni i zniechęceni, trudniej nam się modlić. Gdy jednak konsekwentnie trwamy przy Panu, otrzymamy pomoc.

- ❖ Może jakieś słowo z Pisma Świętego stanie się dla ciebie ostoją.
- ❖ Może Pan łagodnie uświadomi ci, w jakich dziedzinach życia potrzebujesz przemiany.
- ❖ Może zmieni twoje postrzeganie konkretnego problemu i pomoże ci zmierzyć się z nim z większym pokojem.

Jezus obiecuje, że jeśli będziemy budować na skale Jego miłości i miłosierdzia, nie załamamy się w trudnym czasie. Kiedy więc nadciągają życiowe burze, upewnij się, na czym stoisz.

Potraktuj poważnie zapewnienie Pana, że to On jest twoim fundamentem, twoją bezpieczną skałą. On, który jest pełen miłosierdzia i współczucia, zna dobrze twoją sytuację. **Zwróć się do Niego i pocuj pod stopami mocny grunt Jego miłości.**

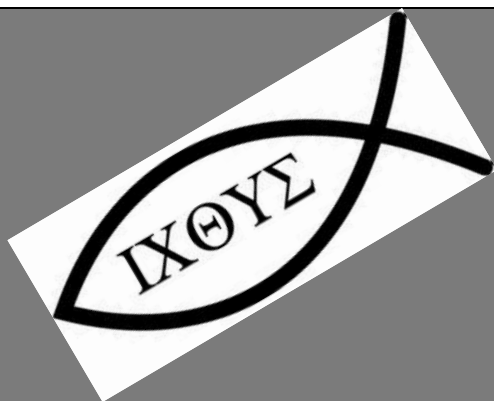
„Panie Jezu, Ty jesteś skałą mojego zbawienia! Pomóż mi przyłgnąć do Ciebie w każdej z moich burz” .

Iz 26,1-6

Ps 118,1.8-9.19-21.25-27

**Niepokalanego
Poczęcia**
**Najświętszej Maryi
Panny**

Szkoła
„SŁOWA BOŻEGO”
Piątek :
8 grudnia 2023

Rdz 3,9-15.20 (Biblia Tysiąclecia)

(9) Pan Bóg zawołał na mężczyznę i zapytał go: **Gdzie jesteś?** (10) On odpowiedział: Usłyszałem Twój głos w ogrodzie, przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się. (11) Rzekł Bóg: Któż ci powiedział, że jesteś nagi? Czy może zjadłeś z drzewa, z którego ci zakazałem jeść? (12) Mężczyzna odpowiedział: Niewiasta, którą postawiłeś przy mnie, dała mi owoc z tego drzewa i zjadłem. (13) Wtedy Pan Bóg rzekł do niewiasty: Dlaczego to uczyniłaś? Niewiasta odpowiedziała: Wąż mnie zwiódł i zjadłam. (14) Wtedy Pan Bóg rzekł do węża: Ponieważ to uczyniłeś, bądź przeklęty wśród wszystkich zwierząt domowych i polnych; na brzuchu będziesz się czołgał i proch będziesz jadł po wszystkie dni twego istnienia. (15) Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiażdży ci głowę, a ty zmiażdżysz mu piętę.

(20) Mężczyzna dał swej żonie imię Ewa, bo ona stała się matką wszystkich żyjących.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Takie pytanie zadał Bóg Adamowi, gdy ten ukrył się wraz z Ewą w ogrodzie. Naturalnie, znał na nie odpowiedź. Chciał jednak, aby oni także zdali sobie sprawę, że odłączyli się od Niego przez grzech. Odtąd, zamiast patrzeć z radością, jak przychodzą do Niego z własnej woli, będzie musiał ich szukać. Będzie musiał wołać, by odwrócili się od grzechu i powrócili do Niego. A nawet wtedy, powodowani lękiem i frustracją, będą trzymać się na dystans.

Bóg jednak nie przestanie wołać przez wszystkie pokolenia.

Gdzie jesteś? Pismo Święte mówi o tym, jak Bóg wielokrotnie wzywał swój lud do pełnego miłości posłuszeństwa. A lud wielokrotnie powracał do Niego, aby za chwilę znowu odejść, jakby po prostu nie był w stanie wytrwać w wierności i zaufaniu.

Jednak Bóg nie zrezygnował ze swego ludu i wciąż pragnął go zbawić. Kiedy nadszedł właściwy czas, uczynił coś zupełnie nowego – zachował jedną Osobę od zmały grzechu pierworodnego.

Dał nam Kobietę o niepokalanym sercu, która wreszcie była w stanie powiedzieć Mu „tak” w każdej sytuacji.

Nareszcie! W Maryi Bóg znalazł czystą, bezgrzeszną duszę. Znalazł kogoś godnego, by wydać na świat Jego Syna i wychować Tego, który miał być Zbawicielem świata.

Kiedy więc Bóg zwrócił się do Niej przez anioła, Maryja dobrowolnie udzieliła Mu odpowiedzi, za którą tęsknił od stuleci:

„Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego” (Łk 1,38).

Dzisiejsza uroczystość jest świętowaniem tej wspaniałej prawdy. Przez niepokalaną Maryję Bóg mógł zejść na skażony grzechem świat i pojednać wszystko ze sobą. Dzięki Niej każdy może zostać napełniony Duchem Świętym i prowadzić życie czyste i niewinne na Jej wzór. A dzięki Jej wstawiennictwu, Jej „tak” dane Bogu może stać się naszym „tak”.

Kiedy więc dziś usłyszysz Boga wołającego: „Gdzie jesteś?”, przypomnij sobie Maryję i powtórz Jej modlitwę doskonałego oddania: „Oto jestem, Panie. Przychodzę pełnić Twoją wolę”.

Ps 98.1-4 Ef 1,3-6.11-12

Łk 1,26-28: (26) W szóstym miesiącu posłał Bóg anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, (27) do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. (28) Anioł wszedł do Niej i rzekł: **Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, <błogosławiona jesteś między niewiastami>.**

Szkoła

„SŁOWA BOŻEGO”

Sobota :

9 grudnia 2023

Iz 30,19-21.23-26 (Biblia Tysiąclecia)

(19) Zaiste, o ludu, który zamieszkujesz Syjon w Jerozolimie, nie będziesz gorzko płakał.

Rychło okaże ci On łaskę na głos twojej prośby.

Ledwie usłyszysz, odpowie ci. (20) Choćby ci dał Pan chleb ucisku i wodę utrapienia, twój Nauczyciel już nie odstąpi, ale oczy twoje patrzeć będą na twego Mistrza. (21) Twoje uszy usłyszą słowa rozlegające się za tobą: To jest droga, idźcie nią!, gdybyś zboczył na prawo lub na lewo.

(23) On użyczy deszczu na twoje zboże, którym obsiejiesz rolę, a chleb z urodzajów gleby będzie soczysty i pożywny. Twoja trzoda będzie się pasła w owym czasie na rozległych łąkach. (24) Woły i osły obrabiające rolę żreć będą paszę dobrze przyprawioną, która została przewiana opałą i siedlaczka. (25) Przyjdzie do tego, iż po wszystkich wysokich górach i po wszystkich wzniesionych pagórkach znajdą się strumienie płynących wód na czas wielkiej rzezi, gdy upadną warownie. (26) Wówczas światło księżyca będzie jak światło słoneczne, a światło słońca stanie się siedmiokrotnie, jakby światło siedmiu dni - w dniu, gdy Pan opatrzy rany swego ludu i uleczy jego sińce po razach.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Obraz odmalowany przez proroka Izajasza w czytany dziś tekście jest pełen nadziei. Bóg da nam chleb, gdy będziemy głodni i napój, gdy będziemy spragnieni. Ześle deszcz, aby pokarm z plonów był „**soczysty i pożywny**” (Iz 30,23). A kiedy się zagubimy, będzie przy nas, by wskazywać nam drogę.

Takie słowa mogą wzbudzić w nas dwojaką reakcję. Możemy uznać je za coś w rodzaju religijnej poezji, której nie należy traktować zbyt poważnie. W końcu nie każdy ma dość żywności i wielu brakuje czystej wody. Możemy też wpaść w pułapkę traktowania relacji z Bogiem jako swoistej transakcji - jeśli będę się wystarczająco długo modlić, chodzić do kościoła i czytać Pismo Święte, Bóg da mi to, o co Go poproszę.

Jednak mamy tu do czynienia ze *słowem Boga*, a nie tylko z piękną poezją. I chociaż wiemy, że modlitwa i lektura Biblii są ważne, wiemy także, że powinniśmy je praktykować po to, by przybliżyć się do Boga, a nie po to, by coś od Niego uzyskać.

Jest absolutną prawdą, że Bóg chce okazywać nam łaskę. Jednak ta Jego łaskawość nie jest skupiona głównie na „rzeczach”, które chce nam dać. Wyraża się w niej przede wszystkim Jego pragnienie, by dać nam *siebie* - a to jest dar o wiele lepszy! Jest to dar Jego Ducha, udzielany nam już na chrzcie.

Bóg Ojciec wie, że po otrzymaniu Jego Ducha mamy dostęp do wszelkiej łaski i mocy, jakich potrzebujemy, aby stawić czoło każdemu nieszczęściu, trudności czy wyzwaniu, jakie postawi przed nami życie.

Mając Ducha Świętego, mamy również niekończący się przepływ Bożej miłości i mądrości, która podnosi nas i prowadzi zarówno w złych, jak i w dobrych czasach. W porównaniu z tym, błędnie wszystko inne!

Także dziś - tu i teraz - Duch Święty gotów jest okazywać ci łaskę.

Jest gotów napełniać cię swoją miłością, koić twoje lęki, wspierać cię na drodze do nieba. Czy można nie rozradować się Jego miłością?

„Panie, wychwalam Cię za niepojęty dar Twojego Ducha!”

Ps 147A,1-6

Mt 9,35--10,1.5a.6-8: (35) Tak Jezus obchodził wszystkie miasta i wioski. Nauczał w tamtejszych synagogach, głosił Ewangelię królestwa i leczył wszystkie choroby i wszystkie słabości. (36) A widząc tłumy ludzi, litował się nad nimi, bo byli znękan i porzuceni, jak owce nie mające pasterza. (37) Wtedy rzekł do swych uczniów: żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. (38) Proście Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. (1) Wtedy przywołał do siebie dwunastu swoich uczniów i udzielił im władzy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszystkie choroby i wszelkie słabości.

(5) Tych to Dwunastu wysłał Jezus, dając im następujące wskazania: (6) Idźcie raczej do owiec, które poginęły z domu Izraela. (7) Idźcie i głoscie: Bliskie już jest królestwo niebieskie. (8) **Uzdrowiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy!** Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie!

	<p style="text-align: center;"><i>Początek Ewangelii Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. (Mk 1,1)</i></p>
	<p style="text-align: center;">Szkoła</p> <p style="text-align: center;">„SŁOWA BOŻEGO”</p> <p style="text-align: center;">Niedziela :</p> <p style="text-align: center;">10 grudnia 2023</p>

Mk 1,1-8 (Biblia Tysiąclecia)

(1) Początek Ewangelii o Jezusie Chrystusie, Synu Bożym.

(2) Jak jest napisane u proroka Izajasza: **Oto Ja posyłam wysłańca mego przed Tobą; on przygotuje drogę Twoją.** (3) **Głos wołającego na pustyni: Przygotujcie drogę Panu, Jemu prostujcie ścieżki.** (4) Wystąpił Jan Chrzciciel na pustyni i głosił chrzest nawrócenia na odpuszczenie grzechów. (5) Ciągnęła do niego cała judzka kraina oraz wszyscy mieszkańcy Jerozolimy i przyjmowali od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając /przy tym/ swe grzechy. (6) Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a żywił się szarańczą i miodem leśnym. (7) I tak głosił: Idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby się schylić i rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. (8) Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzcić was będzie Duchem Świętym.

Medytacja z miesięcznika: „Słowo wśród nas”

Początki są ważne, a początek Ewangelii Marka nie jest tu wyjątkiem. Jej pierwsze zdanie czyta się jak streszczenie całej księgi:

„Początek Ewangelii Jezusa Chrystusa, Syna Bożego” (Mk 1,1).

Od czego więc Marek zaczyna swoją opowieść? Otóż zabiera nas na Pustynię Judzką, gdzie Jan Chrzciciel przygotowuje drogę dla Mesjasza-Chrystusa.

Wbrew powszechnym oczekiwaniom, że Mesjasz przyniesie Izraelowi zwycięstwo militarne i wyzwolenie polityczne, Jan głosi Mesjasza, który będzie chrzczył lud Duchem Świętym (Mk 1,8). On otworzy drogę samemu Bogu, aby mógł wśród nich zamieszkać!

Dlatego właśnie Jan udzielał chrztu nawrócenia „na odpuszczenie grzechów” (Mk 1,4). Wiedział, że Jezus przychodzi, aby dokonać czegoś nowego i zdumiewającego. Odwrócenie się od grzechu miało pomóc Żydom - i nam - w przyjęciu tej niespodziewanej Dobrej Nowiny.

Aby się na jej przyjęcie przygotować, trzeba zmienić swój dawny sposób myślenia. Potrzebne jest nawrócenie. Usuwa ono grzech, który zaciemnia nam obraz Boga. Usuwa poczucie winy i wstydu oraz wyzwala od tego, co nie pozwala słowu Bożemu zapuścić w nas korzeni. Przygotowuje nas na przyjęcie Bożego przebaczenia i pomaga głębiej uświadomić sobie stałą obecność Boga w naszych sercach.

➤ **Czy w tym Adwencie dostrzegasz w swoim życiu potrzebę zmiany postawy lub ożywienia nadziei?**

Przygotowując Jezusowi drogę w tym świętym czasie, wróć do „początku” i wsłuchaj się w przesłanie Jana Chrzciciela.

Nawrócenie już jest Dobrą Nowiną, ponieważ otwiera ludzkie serca na Jezusa. Skorzystaj w tym okresie z sakramentu pokuty. Pozwól Bogu zrobić w tobie więcej miejsca na przyjęcie Go w Boże Narodzenie. Jak pokazuje św. Marek w swojej Ewangelii, od tego zaczyna się wszystko.

„Jezu, w tym czasie oczekiwania na Twoje przyjście pomóż mi otworzyć serce przed Tobą” .

Iz 40,1-5.9-11

Ps 85,9-14

2 P 3,8-14